

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122201015
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4122201015.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Eriky Madarászovej, v spore žalobcu: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, Q. J., proti žalovanej: Q. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX/XX, D., zastúpená advokátom: JUDr. Roman Foltín, so sídlom Školská 3, Nitra, o zaplatenie 25.000 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10C/3/2022-139 zo dňa 12. septembra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 12.01.2022 (označenou ako vyporiadanie majetku po rozvoze) požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť mu polovicu zo sumy, ktorá zostala po tom ako sa vyplatil zostatok úverov z kúpnej ceny vo výške 140 000 eur, za ktorú predala novostavbu rodinného domu, ktorý počas manželstva postavili na pozemku parcela č. XXX/X v kat. úz. Q. J., pretože tak neurobila na základe ich vzájomnej dohody. Žalobca pri výsluchu dňa 24.2.2022 uviedol, že od žalovanej na základe ich dohody požaduje zaplatiť 25 000 eur, pretože žalovaná predala rodinný dom za 140 000 eur a zostatok hypotéky bol 80 000 eur, resp. 90 000 eur a hoci bola žalovaná zapísaná ako výlučná vlastníčka rodinného domu, o jeho nadobudnutie sa pričínil výlučne on, kupoval materiál a pracoval na stavbe. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov si zrušili, pretože mal úver, ktorý si riadne neplnil a preto im banka nechcela poskytnúť hypotéku a z tohto dôvodu aj zamestnal žalovanú, ktorá potom uzavrela zmluvu o úvere. Z prostriedkov získaných z úveru postavili tento rodinný dom a hoci splátky splácali z účtu žalovanej, platili ich zo spoločných prostriedkov. Aj pozemok, na ktorom bol postavený rodinný dom im darovali jeho rodičia, hoci ako jeho vlastníčka bola zapísaná žalovaná. Navrhol vypočúť svojich rodičov.

2. Žalovaná proti žalobe namietala s odôvodnením, že bola výlučnou vlastníčkou domu (pretože ich bezpodielové spoluvlastníctvo bolo zrušené) a aj pozemku, ktorý nadobudla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.11.2016 v znení jej dodatku zo dňa 3.1.2017 a preto nie je pravda, že by im rodičia žalobcu pozemok darovali. Výstavbu rodinného domu realizovala z finančných prostriedkov získaných z hypotekárneho úveru zo dňa 26.10.2016 spolu so spotrebným úverom zo dňa 12.9.2018. Namietala, že v čase poskytnutia úveru pracovala od 27.6.2016 na dobu neurčitú vo firme O. s.r.o. a žalobca nebol spoločníkom a ani konateľom tejto firmy a preto ju nezamestnal. O nadobudnutie hypotekárneho úveru sa pričínila výlučne ona sama a výstavbu domu financovala výlučne z prostriedkov získaných z tohto hypotekárneho úveru a ak aj žalobca kupoval materiál, platil sa z prostriedkov získaných z tohto hypotekárneho úveru. Splátky úveru splácala z jej výlučných prostriedkov, pretože žalobca nebol

nikde zamestnaný a nemal žiadny príjem a v dôsledku jeho dlžôb si aj museli zrušiť bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Potvrdila, že dom predala, ale iba za cenu 132 000 eur. Namietala, že so žalovaným sa nikdy nedohodla na zaplatení sumy 25 000 eur alebo 30 000 eur. Žalobu preto ako nedôvodnú navrhla zamietnuť. Pripojila kúpnu zmluvu zo dňa 22.11.2016 na pozemok, rozhodnutie o povolení vkladu zo dňa 4.1.2017, rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 13.9.2016 č.k. 15Pc/1/2016-10, úverovú zmluvu zo dňa 26.10.2016, zmluvu o spotrebnom úvere zo dňa 12.9.2018 a pracovnú zmluvu zo dňa 27.6.2016.

3. Žalobca v replike trval na tom, že so žalovanou mali dohodu ohľadne vyplatenia sumy z predaja rodinného domu, žalovaná nadobudla pozemok síce kúpnu zmluvou uzavretou z jeho rodičmi, ale dohodnutá cena 500 eur t.j. 1,56 eur / 1 m² bola nereálna a zohľadňovala to, že požičal nejaké peniaze svojmu otcovi, ktoré sa na základe vzájomnej dohody takýmto spôsobom započítali do ceny pozemku, na stavbu rodinného domu nepoužili iba peniaze z hypotéky a spotrebného úveru, ale aj všetky vtedajšie úspory ako aj menšia pôžičku od jeho rodičov a na stavbe sa podieľal aj on sám a preto pokladá za nespravodlivé konanie žalovanej, ktorá mu napriek ich dohode nevyplatila požadovanú sumu. V čase keď žalovaná požiadala o úver pracoval ako živnostník a pracoval aj v čase keď sa staval rodinný dom. Aj keď sa splátky úveru splácali z účtu žalovanej, vkladal jej na účet peniaze alebo ich priniesol a na účet si ich vložila žalovaná. Navrhol vypočúť svojho otca.

4. Žalovaná v duplike trvala na svojich námietkach voči žalobe a pretože od zániku manželstva uplynuli tri roky namietala, že nároky žalobcu titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva sú irelevantné, nehnuteľnosti nachádzajúce sa v Q. J. ani neboli predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva, namietala proti výsluchu otca žalobcu, pretože predmetom konania nie sú nároky z kúpnej zmluvy zo dňa 22.11.2016 v znení jej dodatku, trvala na tom, že žalobca nechodil do práce a teda nezarábal, čo sa dá preukázať spisom sp. zn. 15Pc/1/2016 a sp. zn. 24P/87/2020, namietala, že by sa žalobca podieľal na splátkach úveru a že by sa pričínil o tom, aby ona získala prácu.

5. Žalobca na predbežnom prejednaní sporu uviedol, že rodinný dom stavali v rokoch 2016 až 2017 a hoci bol vo vlastníctve žalovanej, má nárok na zaplatenie peňažných prostriedkov, ktoré na stavbu domu vynaložil, pričom išlo o sumu cca 40 000 eur až 50 000 eur, k čomu vie predložiť faktúru, pričom bude vychádzať z projektu. Za týmto účelom dostal aj od rodičov a brata aj pôžičku, ktorý dlh už splatil. Poprel, že by mu žalovaná vyplatila nejakú sumu hoci mu avizovala, že mu zaplatila 5 000 eur. V priebehu predbežného prejednania sporu uviedol, že by bol ochotný akceptovať aj sumu 5000 eur, resp. 2000 eur. Namietal, že zostatok úverov bol iba 64 950,45 eur a preto navrhol, aby súd vyžiadal potvrdenie v akej výške boli vyplatené zostatky úverov.

6. Žalovaná na predbežnom prejednaní sporu namietala proti tomu, že žalobca dostal pôžičku od svojich rodičov a nevedela nič o pôžičke jeho otca a uviedla, že cena pozemku bola nízka z dôvodu, že boli rodina, dom sa začal stavať v roku 2016, staval sa trištvrte roka a v roku 2019 sa kolaudoval. Žalobca pracoval na dome a kvôli tomu ani nechodil do práce a nemal stály príjem, čo bolo aj príčinou rozvodu. Príčinou zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva bola skutočnosť, že žalobca mal dlhy a nemohla dostať úver. Úver splácala ona, žalobca jej sem tam dal na splátku 150 eur. Počas materskej dovolenky pracovala na základe pracovnej zmluvy zo dňa 27.6.2016 počas 5 mesiacov a mala príjem 1200 eur až 1500 eur v čistom mesačne. Rodinný dom predala za 132 000 eur, hypotéku a spotrebný úver vyplatila vo výške 101 000 eur, žalobca, ale nemá nárok na zaplatenie žiadnej sumy, pretože v dome býval po tom ako ona opustila v septembri 2020 spoločnú domácnosť zadarmo a ona si platila 13 mesiacov podnájom vo výške 500 eur mesačne. Žalovanému už zaplatila 5000 eur a 1000 eur. Predložila kúpnu zmluvu.

7. Žalobca následne predložil krycí list rozpočtu, rekapituláciu rozpočtu, rozpočet.

8. Žalovaná vzniesla námietku premlčania, keďže žalovaný mal vykonávať práce na jej dome v rokoch 2016 až 2017 a podal žalobu až dňa 28.1.2022, pretože subjektívna premlčacia doba mu začala plynúť odkedy sa dozvedel, že investoval peňažné prostriedky do jej majetku a objektívna od kedy ich investoval, namietala však, že žalobca okrem toho nepreukázal ani, že by mu nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vznikol a jeho výšku, žalobca práce na jej dome nevykonával za odplatu, veď boli v tom čase manželia, aj keď ich bezpodielové spoluvlastníctvo bolo zrušené, ona si žiadne práce u neho neobjednala, pričom za práce, ktoré si objednala aj boli vystavené faktúry, ktoré doložila do svojho daňového priznania. Trvala na to, že medzi ňou a žalobcom nebola žiadna dohoda, že mu

vyplatí nejaké peňažné prostriedky a sporné je aj to, v akej výške mali byť vyplatené. Trvala na tom, že výsluch navrhnutých svedkov je nadbytočný, kúpna zmluva, ktorú s nimi uzavrela je platná. 5000 eur, ktoré žalobcovi vyplatila vybrala dňa 25.5.2021 zo svojho účtu a v tento deň mu ich aj odovzdala v obchodnom centre Q. a keď žalobca uviedol, že mu táto suma postačuje tak jeho žaloba je nedôvodná. Kvôli konaniu žalobcu bola znížená kúpna cena domu o 2000 eur. Z kúpnej ceny bolo 64950,45 eur použitých na vyplatenie zostatku jedného úveru a z 67049,55 eur, ktoré boli prevedené na jej účet, bolo 26488,13 eur použitých na splatenie druhého úveru. Predložila faktúry, príjmové doklady, výpisy z jej účtu, sms komunikáciu, potvrdenia zo Slovenskej sporiteľne, a.s., oznámenia o predčasnom splatení pohľadávky banky.

9. Žalobca k vyjadreniu žalovanej uviedol, že jeho nárok nie je premlčaný, pretože so žalovanou sa na jeho zaplatení dohodol až po rozvoде, kedy mu vznikol aj nárok na zaplatenie a žalovaná až vtedy predala rodinný dom, namietal, že rodinný dom nestaval J. S. a ani to nebolo v roku 2019, práce na ňom vykonával on v rokoch 2016 a 2017 a to v celom rozsahu okrem odborných prác, o čom svedčí aj prehlásenie stavebného dozoru, čo priznala aj žalovaná.

10. Žalobca na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe a to v celom rozsahu, dom sa síce staval v rokoch 2016 až 2017 a on práce vykonával od jesene 2016 a skončil v apríli 2017, kedy sa do domu nasťahovali a potom sa asi rok sa stále niečo robilo, ale premlčacia doba nemohla skončiť, pretože sa dohodli počas rozvodu. Sumu 25000 eur požaduje zaplatiť, pretože v takejto hodnote vykonával práce na rodinnom dome, týchto prác sa týkal krycí list rozpočtu, rekapitulácia rozpočtu a rozpočet, podľa čoho bola cena prác 45912,314 eur. V tom čase mal príjem, pretože pracoval pre firmu, ktorá montovala LCD displeje a inštalovala softvéry a splátky sa platili z úveru z podnikania. Jeho rodičia im viac krát požičali peniaze, ktoré im vždy vrátili. Otcovi v skutočnosti nepožičal peniaze, ale posielal ich rodičom na rekonštrukciu ich domu a preto im dal otec pozemok. Je pravda, že mal záujem odkúpiť dom od žalovanej, na čo sa snažil zabezpečiť peňažné prostriedky, ale napriek tomu bola medzi ním a žalovanou dohoda o vyplatení sumy, ktorú požaduje, o ktorej vedela celá rodina, pričom sa tak dohodli ešte pred rozvodom. Pripojil prehlásenie stavebného dozoru H.. X. O..

11. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, pretože hypotetické práce na rodinnom dome mal žalobca vykonávať v rokoch 2016 až 2017 a preto je jeho nárok premlčaný, žalovaná napriek tomu z dobrej vôle zaplatila žalobcovi 1000 eur a 5000 eur. Žalovaná podala návrh na rozvod manželstva v prvej polovici 2020, rozviedli sa v septembri 2020, z domu sa následne odsťahovala, zostal tam bývať žalobca, ktorý mal záujem dom nadobudnúť, ale keďže k tomu neprišlo a žalovaná nevládala platiť splátky úverov, predala ho v roku 2021. Žalovanej po vyplatení úverov zostala suma 38 000 eur, z ktorej 6000 eur dala žalobcovi, v dome nebývala od roku 2020, ale musela platiť splátky úverov a energie vo výške 850 eur mesačne a zároveň si platiť 13 mesiacov podnájom vo výške 500 eur mesačne a preto jej nezostala žiadna veľká suma o akej sa žalobca domnieva. Vzhľadom na tento záujem žalobcu dom nadobudnúť ani nemohla existovať nejaká dohoda o vyplatení peňazí medzi nimi a nemohla ani pochádzať z obdobia pred ich rozvodom a poprel, že by takáto dohoda vôbec bola. Žalobu navrhol zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania.

12. Žalovaná na pojednávaní potvrdila, že výška zostatkov úverov bol taká ako vyplýva z lustrácie v banke, zostatok peňažných prostriedkov si ponechala, keď sa platili splátky mala príjem, trvala na tom, že žalobcovi vyplatila 5000 eur a 1000 eur z dobrej vôle, dom staval J. S. a faktúry, ktoré predložila sa týkajú obdobia 2016 a 2017, kedy sa staval dom, hoci sú z roku 2019 a stavebný dozor bol na stavbe iba raz.

13. Napadnutým zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Žaloba sa zamietla.

II. Žalovaná nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

14. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané nasledovné skutočnosti (skutkový stav):

Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 13.9.2016 č.k. 15Pc/1/2016 bolo preukázané, že žalobca a žalovaná boli manželia od 4.8.2012 a bezpodielové spoluvlastníctvo, ktoré vzniklo uzavretím ich manželstva bolo na základe žaloby žalovanej zrušené rozsudkom súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.9.2016. Z manželstva strán sporu pochádza jedna dcéra, ktorá sa narodila 10.5.2014. V konaní nebolo sporné, že žalovaná bola s maloletou dcérou na materskej a rodičovskej dovolenke. Z pracovnej zmluvy zo dňa 27.6.2016 vyplýva, že žalovaná sa od 1.7.2016 zamestnala u zamestnávateľa O. s.r.o. so základnou mesačnou mzdou vo výške 800 eur mesačne. Z výpisu zo živnostenského registra žalobcu vyplýva, že podnikal od 25.1.2008 do 5.4.2012, od 1.9.2015 do 24.5.2018, od 1.2.2019 do 26.7.2019 a od 5.5.2020 doposiaľ. Zo zmluvy o splátkovom úvere (úver na bývanie) zo dňa 26.10.2016 vyplýva, že žalovaná uzavrela so Slovenskou sporiteľňou a.s. zmluvu o úvere, na základe ktorej jej mal byť poskytnutý úver vo výške 70 490 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v splátkach 265,62 eur, prvá splatná dňa 25.11.2016 s konečnou splatnosťou dňa 25.10.2046. Zo zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) zo dňa 12.9.2018 vyplýva, že žalovaná uzavrela aj zmluvu o úvere so Slovenskou sporiteľňou a.s. a na jej základe jej mal byť poskytnutý úver vo výške 30 000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v splátkach 387,42 eur s konečnou splatnosťou dňa 25.9.2026. Z výpisov z účtu vyplýva, že splátky oboch úverov sa platili z účtu žalovanej. Z kúpnej zmluvy zo dňa 22.11.2016 v znení jej dodatku zo dňa 3.1.2017 a z rozhodnutia Okresného úradu Nitra zo dňa 4.1.2017 číslo vkladu V XXXXX/XXXX vyplýva, že žalovaná na základe kúpnej zmluvy uzavretej s rodičmi žalobcu V. P. a Q. P. nadobudla do svojho výlučného vlastníctva pozemky, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území Q. J. parc. č. XXX/X a č. XXX/X za kúpnu cenu 500 eur. V konaní nebolo sporné, že na predmetných pozemkoch sa staval v rokoch 2016 až 2017 rodinný dom, ktorého výlučnou vlastníčkou evidovanou v katastri nehnuteľností bola žalovaná. Z krycieho listu rozpočtu zo dňa 31.10.2016 vyplýva, že objednávateľom stavby bola žalovaná a rozpočet bol na 85908,98 eur. Z rozpočtu vyplýva, že ako zhotoviteľ sa tam označil žalobca s tým, že zhotovil zemné práce, zakladanie, zvislé a kompletne konštrukcie, vodorovné konštrukcie, komunikácie, úpravy povrchov, podlahy a osadenie, ostatné konštrukcie a búracie práce, presun hmôt HSV, práce a dodávky PSV, tepelné izolácie, zdravotníctvo - vnútorná kanalizácia, konštrukcie tesárske, klampiarske, stolárske, doplnkové kovové, podlahy z dlaždíc, podlahy vlysové a parketové, dokončovacie práce a obklady, nátery a maľby v hodnote 45912,314 eur. Z faktúr vystavených J. S. od marca 2019 do októbra 2019 vyplýva, že vyúčtoval žalovanej: úpravu terénu, plánovanie a nakladanie zeminy, vykopanie základov, vyhotovenie základov a deky, izolácia základov, osadenie stĺpov parkanový plot, uloženie platní parkan, obvodové murivo, nosné priečky, vnútorné priečky, osadenie rohovníkov okná a dvere, osadenie prekladov, debnenie a armovanie venca, betonáž venca, izolácia venca, výkop, betónovanie základov na okrasný plot, osadenie plotových tvárnic, uloženie nosníkov a miak, polozenie armatúry, zaliatie betónom, zhotovenie krovu, polozenie strešnej fólie, osadenie plastových okien, vonkajších dverí, kovových zárubní, stropných schodov, polozenie strešnej krytiny, montáž sadrokartónu, zhotovenie sadrokartónovej omietky, brúsenie, tmelenie, sieťkovanie muriva, stien, stropu, osadenie rohových líšt, zateplenie, fasádu omietku, poter, nivelizáciu, penetráciu stien, maľovanie, nivelizáciu podlahy, pokládku plávajúcej podlahy a osadenie brán a likvidáciu odpadu v celkovej výške 48826,80 eur. Z pokladničných dokladov vyplýva, že J. S. potvrdil, že sumu v uvedenej celkovej výške prijal od žalovanej. Z prehlásenia H.. X. O. zo dňa 2.9.2022, ktorý mal na stavbe vykonávať stavebný dozor vyplýva, že žalobca realizoval výstavbu rodinného domu svojpomocne za pomoci priateľov a rodiny t.j. cca 50 % a ostatné práce (krov, krytina, vnútorné inštalácie) boli realizované živnostníkmi alebo firmami. Z kúpnej zmluvy zo dňa 21.5.2021 vyplýva, že žalovaná predala nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Q. J., ktoré boli zapísané na liste vlastníctva č. XXXX a to pozemky parc. č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/XX a č. XXX/XX a stavbu rodinného domu so súp. č. XX na parcele č. XXX/XX za 132 000 eur, z ktorej časť vo výške 64 950,45 eur bola vyplatená na účet Slovenskej sporiteľne a.s. a časť 65 049,55 eur na iný účet. Z oznámenia o predčasnom splatení pohľadávok Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 14.5.2021 vyplýva, že výška pohľadávky na zostatku úveru poskytnutého vo výške 70 000 eur spolu s poplatkom bola 64 950,45 eur a z oznámenia zo dňa 25.5.2021, že pohľadávka banky na zostatku úveru poskytnutého vo výške 30 000 eur bola 26 488,13 eur. Z odpovede na lustráciu v banke vyplýva, že zostatky oboch úverov boli splatené dňa 25.5.2011 mimoriadnymi splátkami. Z výpisu z účtu žalovanej vyplýva, že dňa 25.5.2021 uskutočnila výber sumy 5000 eur a z jej SMS komunikácie so žalobcom vyplýva, že tieto peňažné prostriedky vybrala na jeho návrh a dohodli sa, že mu ich odovzdá v OC Q. a že žalobca by súhlasil aj so zaplatením 2000 eur a vzal by žalobu späť. Svedkyňa Q. P. na pojednávaní uviedla, že stranám sporu dali pozemok na stavbu domu, pretože žalobca im posielal z K. peniaze na rekonštrukciu ich domu, žalobcovi požičali peniaze, ktoré investoval do domu, ktoré už vrátil, dom staval žalobca, pomáhala mu rodina, bol v tom čase zamestnaný vo firme, ktorá montovala TV, aj žalovaná pracovala, ale v čase keď sa platili splátky úveru

už nepracovala. Na tému vyplatenia peňazí sa rozprávala so žalobcom, manželom a aj ostatnými synmi a aj žalovanej hovorila, že žalobca má nárok na nejaké peniaze. Svedok V. P. na pojednávaní uviedol, že s pozemkom na stavbu rodinného domu pomohol všetkým synom, pretože keď dokončoval on svoj rodinný dom, pomohli oni jemu, nepotvrdil, že by žalobcovi požičal peniaze, ale pomohol mu, keď bolo treba kúpiť veci pri stavbe a chodil mu pomáhať pri prácach s kúrením a elektrinou aj s majstrami, ktorí robili krov. Žalobca chodil na brigády, mal príjem a kupoval aj stavebný materiál. Nevedel ako sa žalobca so žalovanou dohodli, iba od žalobcu vedel, že žalovaná zobrala všetky peniaze.

15. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na preukázaný skutkový stav zhora označený a s poukazom na citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - § 51, § 451 ods. 1, 2 § 456, § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1 a 2) a citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP - zák. č. 160/2015 Z. z. - § 255 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1), odôvodnil nasledovne:

15.1. V konaní nebolo sporné, že počas trvania manželstva žalobcu a žalovanej, ktoré vzniklo jeho uzavretím dňa 4.8.2012 a zaniklo jeho rozvodom dňa 22.9.2020 sa staval v rokoch 2016 až 2017 rodinný dom, do ktorého sa žalobca so žalovanou a ich maloletou dcérou nasťahovali v apríli 2017, ďalší rok sa dokončoval a v roku 2019 sa skolaudoval. Nebolo sporné, že rodinný dom bol z časti zhotovený svojpomocne za účasti žalobcu a jeho rodiny, ale bolo sporné, či žalobca do výstavby rodinného domu žalovanej investoval svoje vlastné peňažné prostriedky, čo on tvrdil, proti čomu namietala žalovaná s odôvodnením, že náklady na výstavbu rodinného domu hradia ona sama z peňažných prostriedkov získaných z úverov, pričom žalobca nemal v rozhodnom období ani príjem, pretože nebol zamestnaný. Tento rodinný dom bol vo výlučnom vlastníctve žalovanej, pretože bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej bolo zrušené rozhodnutím súdu k 13.9.2016. Žalobca a žalovaná v dome spolu bývali až do septembra 2020, kedy sa žalovaná z domu odsťahovala do podnájmu, so žalobcom sa rozviedla a v máji 2021 dom predala, pretože žalobca, ktorý o nehnuteľnosť prejavil záujem, nedisponoval dostatočným objemom peňažných prostriedkov. Sporné bolo aj to, či sa žalobca so žalovanou pri rozvode dohodli, že žalovaná vyplatí žalobcovi titulom vložených investícií nejakú sumu a ak áno akú, pretože to tvrdil žalobca a od žalovanej v konaní týmto titulom požadoval zaplatiť sumu 25 000 eur, proti čomu žalovaná namietala.

15.2. S bremenom tvrdenia je v civilnom sporovom konaní spojené aj dôkazné bremeno a preto strana, ktorá niečo tvrdí a z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba aj priaznivé právne dôsledky je povinná svoje tvrdenia aj preukázať (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010).

15.3. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení navrhol vypočúť svojich rodičov a predložil krycí list rozpočtu, rozpočet a vyjadrenie stavebného dozoru, ktoré dôkazy súd vykonal, ale žalobca nimi svoje dôkazné bremeno neuniesol. Rodičia žalobcu sa nevedeli vyjadriť k tomu, či medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá dohoda o zaplatení nejakej sumy titulom vložených investícií, ktorá by mohla byť inominálnou zmluvou podľa § 51 Občianskeho zákonníka a hoci samotné tvrdenie žalovanej, že žalobcovi dobrovoľne zaplatila 1000 eur a 5000 eur, podopreté aj ich vzájomnou SMS komunikáciou, nasvedčuje existencii takejto dohody, nebola tým preukázaná dôvodnosť žaloby žalobcu o zaplatenie sumy v žalovanej výške. Výsluchom rodičov však bolo preukázané, že žalobca kupoval v súvislosti s výstavbou rodinného domu žalovanej materiál a oni mu za týmto účelom požičali peňažné prostriedky a teda že žalobca investoval do majetku žalovanej svoje vlastné peňažné prostriedky, keďže ich bezpodielové spoluvlastníctvo bolo zrušené a tento majetok zhodnocoval aj svojou vlastnou činnosťou. Pretože dôvod tohto plnenia prerušením spolužitia strán sporu odpadol, žalovaná sa týmto plnením žalobcu bezdôvodne na jeho úkor obohatila podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré bezdôvodné obohatenie je podľa § 456 Občianskeho zákonníka povinná žalobcovi vydať. Vykonaným dokazovaním však nebola preukázaná výška tohto bezdôvodného obohatenia. Rodičia žalobcu sa k výške investícií nevyjadrili, v rozpočte na sumu 85908,98 eur iba samotný žalobca zvýraznil práce a dodávky v sume 45912,31 eur, ktoré mal podľa svojich tvrdení vykonať a hoci z vyjadrenia H.. X. O. vyplýva, že žalobca mal takto zrealizovať cca 50 % z výstavby rodinného domu t. j. cca sumu 42954,49 eur, pretože 50 % z 85908,98 je 42954,49 eur, tým, že žalovaná predložila faktúry a príjmové pokladničné doklady na práce a dodávky čiastočne totožné s tými, ktoré mal investovať sám žalobca, žalobca bez ďalšieho nepreukázal, že žalovaná sa na jeho úkor obohatila minimálne v žalovanej výške 25 000 eur. Podľa súdu ide pritom o otázky, na ktoré sú potrebné odborné znalosti presahujúce jednoduché

potvrdenie H.. O.. G. v priebehu konania síce navrhoval aj iné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a to napr. aj znalecké dokazovanie, od tohto návrhu však v priebehu konania upustil, a ďalšie dôkazy v súdom určenej lehote neoznačil. Aj keď bola výstavba domu financovaná z peňažných prostriedkov poskytnutých z úverov, ktorých dlžníčkou bola z objektívnych dôvodov iba žalovaná a splátky úverov sa platili z jej účtu, z toho, že žalovaná krátko po uzavretí prvej zmluvy o úvere ukončila pracovný pomer a vrátila sa na rodičovskú dovolenku s rodičovským príspevkom, ktorý bol v roku 2016 vo výške 203 eur, v roku 2017 vo výške 213 eur a v roku 2018 vo výške 214 eur, musel sa na splátkach týchto úverov spolupodieľať pravidelne aj žalobca, ktorý v rozhodnom období vykonával podnikateľskú činnosť a mal príjem, čo bolo preukázané aj výsluchom jeho matky, nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním ani výška týchto investícií žalobcu.

15.4. Súd nárok žalobcu v priebehu konania nesprávne predbežne právne posúdil aj ako premlčaný, pretože uvažoval s tým, že žalobca plnil žalovanej bez právneho dôvodu a preto subjektívna premlčacia doba na uplatnenie jeho nároku žalobou na súde začala plynúť po investovaní do majetku žalovanej t.j. od jesene 2014 do apríla 2018 (od kedy sa dom začal stavať až kým sa nedokončil) a uplynula mu tak najneskôr v apríli 2020 a pretože žalobca podal žalobu na súd 28.1.2022 podal ju po jej uplynutí, pričom žalovaná vzniesla námietku premlčania. Pretože však žalobca a žalovaná boli manželia, žalobca plnil žalovanej dôvodne, ktorý právny dôvod odpadol prerušením ich spolužitia a preto mala začať žalobcovi plynúť subjektívna a aj objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia až v septembri 2020, pretože až vtedy boli splnené všetky podmienky na uplatnenie bezdôvodného obohatenia, pretože až vtedy sa žalobca dozvedel o tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, kto ho získal a že právny dôvod na plnenie odpadol a preto jeho nárok nie je premlčaný.

15.5. Žaloba žalobcu je napriek tomu z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie výšky bezdôvodného obohatenia dôvodná a preto ju súd zamietol.

15.6. Týmto rozhodnutím sa konanie končí a preto súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Žalovaná bola v konaní celkom úspešná a preto by jej súd mal vzhľadom na zásadu zodpovednosti za výsledok podľa § 255 ods. 1 CSP priznať náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi. Výnimkou z uvedenej zásady je však ustanovenie § 257 CSP, ktorého použitie je odôvodnené vtedy ak by prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania mohla viesť k nežiaducim tvrdom. Predpokladom použitia tohto ustanovenia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane a existencia výnimočnosti daného prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie, pričom dôvody sa môžu týkať aj sociálnej situácie strán sporu a do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj účastníkov v konaní. Pretože takýmito dôvodmi hodné osobitného zreteľa sú aktuálne majetkové pomery, zárobkové schopnosti a možnosti žalovaného, ktoré boli zistené v súvislosti s rozhodovaním o návrhu žalobcu na jeho oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, súd žalovanej náhradu trov konania proti žalobcovi podľa § 257 CSP nepriznal.

16. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním v celom rozsahu napadol len žalobca domáhajúci sa jeho zrušenia s vrátením veci okresnému (prvoinštančnému) súdu na ďalšie konanie a (nové) rozhodnutie, keď rozsudok nie je spravodlivý a zákonný pre nesprávne zhodnotenie situácie - nesprávne právne posúdenie veci pre nepoužitie správneho ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistený skutkový stav, keď konanie má aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že so žalovanou sa ústne pri rozvoze dohodli na tom, že získané prostriedky si rozdelia na polovicu, na základe čomu jemu prislúchala žalovaná suma. Žalovaná ako manželka žiadala o hypotéku, avšak splátky hypotéky platil on a to najčastejšie vkladom na jej bankový účet, čo sama počas súdneho konania priznala. Pozemok pod rodinným domom žalovaná nadobudla od jeho rodičov za 500 eur, keď súdu uviedol pôžičku pre jeho otca, ohľadom ktorej sa po jeho návrate z práce v K. na W. dohodli na tom, že mu peniaze vrátiť nemusí, ale suma sa započíta do ceny pozemku odkúpeného žalovanou, keď aj jeho mama vypočítaná v konaní potvrdila, že kúpna cena bola znížená z tohto dôvodu. Rodinný dom sa staval v rokoch 2016 a 2017, nie je pravdou, že nárok na zaplatenie sumy sa má počítať od tohto obdobia a teda argument žalovanej o premlčaní jeho nároku nie je zákonný. Žalovaná neskôr tvrdila, že vôbec predmetný rodinný dom nestaval a že tento zabezpečovala jemu neznáma osoba pod menom J. S. - V - W. so sídlom E., avšak v konaní predložil prehlásenie H.. X. O., ktorý bol stavebným dozorcom k stavbe, keď aj na základe jeho prehlásenia je

úplne zjavné, že osoba vystupujúca ako J. S. sa na stavbe domu nepodieľala a stavbu zabezpečoval a vykonával výhradne on, okrem odborných prác (krov, krytina vnútornej inštalácie), keď pripomína, že za tieto odborné práce si nenáročoval na zaplatenie. Samotná žalovaná v predchádzajúcom pojednávaní priznala, že stavbu vykonával on svojpomocne a jej tvrdenie pokladá za omyl a nevie si vysvetliť dôvod, prečo súdu predložila ako dôkaz listiny nezakladajúce sa na pravde. Na stavaní domu ním svojpomocne trvá a nie je možné, aby bol dom postavený bez toho, že by poznal osobu J. S., ide o absolútne nepresný údaj a nedá sa rozumným spôsobom vysvetliť, prečo žalovaná svoj názor zmenila a s odstupom času tvrdila a preukazovala realizáciu stavby J. S., keď je tiež vylúčené, aby sa uvedená osoba podieľala na stavbe v rozsahu deklarovanom žalovanou bez toho, aby o tom on vedel. K tejto časti vyjadrenia žalovanej chce uviesť, že je neprípustné, aby on toto jej tvrdenie uznal, keď nepresnosť, resp. lož predstavuje aj to, že by žalovaná faktúry do daňového priznania za rok 2021 dokladovala, keďže tieto sú z roku 2019 a nesporne by ich preto použila už za daňové priznanie za predchádzajúce roky, keď okolnosti jej daňového priznania nepozná, avšak je veľmi znepokojujúce, aby tieto doklady použila na akékoľvek právne účely. Je naďalej presvedčený o tom, že dom svojpomocne okrem uvádzaných odborných prác postavil on a nie je dôvod sa domnievať, že tento staval niekto iný, keď je vylúčené, aby stavebný dozor nevedel, kto práce na stavbe domu vykonával; stavebný dozor jednoznačne identifikoval vo svojom prehlásení jeho ako staviteľa. Stavebný dozor určil ako vykonávateľa prác jeho, jedná sa o komplexné stavebné práce a preto z jeho pohľadu je tvrdenie žalovanej hraničiace s trestným činom marenia spravodlivosti a podvodu, keď podľa jeho informácií je toto predmetom vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní. Je vylúčené, aby súd pri svojom rozhodovaní bral do úvahy, že dom staval pán S., ktorý s odstupom niekoľkých rokov žalovanej vydal faktúry za stavbu domu, keď v tejto súvislosti je absurdné, že sa súd nevysporiadal so zrejmyými nezrovnalosťami a pred vynesením rozsudku nepredvolal pána J. S.. Podľa jeho názoru súd nesprávne predbežne posúdil aj údajné premlčanie na základe námietky premlčania vznesenej žalovanou. V čase výstavby domu so žalovanou boli manželmi, z toho titulu právny dôvod na vyplatenie sumy mať nemohol a súd ho mal počítať od ich rozvodu. Právny dôvod odpadol prerušením vzájomného spoluzitia so žalovanou (rozvodom) a preto subjektívna i objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť až v septembri 2020, keď až vtedy boli splnené všetky podmienky na uplatnenie bezdôvodného obohatenia - v tom čase sa dozvedel, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, kto ho získal a že právny dôvod na plnenie odpadol. Preto jeho nárok premlčaný nie je pri podaní žaloby 28.01.2022. Je zarážajúce, že rozsudok v časti odôvodnenia na strane 8 bod 36. konštatuje nárok ako premlčaný pri predbežnom právnom posúdení veci. O jeho nároku (oprávnenosť ktorého preukázal aj písomnými listinami) sa dohodli (so žalovanou) počas rozvodu a následne ho aj potvrdila sms správami. Súd nesprávne posúdil dôkazy a nesprávne vyhodnotil skutkovú situáciu, keď je zjavné, kedy sa rozviedli a kedy začala lehota premlčania, ktorého sa žalovaného domáhala, keď je minimálne neštandardné, až podozrivé, že jeho ako zhotoviteľa stavebných prác na dome na začiatku konania vôbec nespochybnila, teda okresný súd sa nevysporiadal s týmto dostatočne a nezvládol vyhodnotiť dôkaznú situáciu s následným vydaním rozsudku s nesprávnym posúdením dôkaznej situácie, nevykonaním dôkazov. Veľmi zvláštne a podozrivé je aj to, že pri realizácii prác na dome v apríli 2018 mal pán S. žalovanej vystaviť faktúry a prebrať hotovosť až v roku 2019, ktorý postup nie je logický a vôbec bežný. Tvrdenia žalovanej, že práce nevykonával a že nárok je premlčaný považuje za zavádzajúce, okolnosti veci vyčerpávajúcym spôsobom objasňuje v tomto odvolaní, keď je na škodu veci, že súd pri vynesení rozsudku na zjavné rozpory nedbal a nepredvolal údajného staviteľa pána S. a pána O. a považoval faktúry a príjmové pokladničné doklady pána S. za dostatočné na záver, že sa tento na výstavbe domu podieľal. Tento prístup (súdu) spôsobil nesprávne posúdenie skutkového stavu veci a v konečnom dôsledku ovplyvnil rozsudok, voči ktorému podáva odvolanie a domáha sa svojich práv.

17. Žalovaná vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu (prostredníctvom svojho právneho zástupcu) žiadala potvrdenie nepadnutého rozsudku ako vecne správneho, bez vyjadrenia sa ohľadom ne/ požadovania náhrady trov odvolacieho konania. Napadnutý rozsudok bol vydaný pri dodržaní všetkých ustanovení Civilného sporového poriadku, vrátane základných zásad vedenia konania, žalobca bol súdom opakovane upozornený na to, že jeho žalobný návrh je nejasný, neurčitý a tento žalobca sám nevedel presne definovať - čoho sa domáha a z akých dôvodov, svoje postoje opakovane menil a upravoval. Súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré sú podľa jej názoru nespochybniteľné. K samotnej podstate predmetu konania chce zhrnúť len to, že nárok žalobcu považuje za nezákonný a na dokreslenie vzniknutej situácie, tak ako uvádzala v záverečnom návrhu, chce poukázať na to, že po vyplatení úverov z predaja rodinného domu získala sumu vo výške cca 38.000 eur, z ktorej sumy žalobcovi zaplatila 6.000 eur, avšak treba poukázať i na to, že k predaju a odovzdaniu domu došlo

v máji 2021, a v tomto nebývala od roku 2020 a napriek jeho obývaniu len žalobcom musela platiť splátky úverov a energie spolu vo výške 850 eur mesačne a zároveň sebe platila prenájom ubytovania za obdobie 13 mesiacov po 500 eur mesačne, z čoho vyplýva, že na zaplatenie týchto nákladov nemala dostatok peňažných prostriedkov a tieto si musela požičať, aby tieto náklady (vôbec) mohla platiť a z časti kúpnej ceny (následne) požičané peniaze vrátila, takže vo výsledku jej nezostala žiadna horibilná suma, ako si žalobca myslí.

18. K uvedenému vyjadreniu žalovanej sa následne žalobca - odvolateľ nevyjadroval.

19. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu, ako aj skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (bez potreby a možnosti doplnenia dokazovania) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie vo výroku vecne správne, pričom súčasne o trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, teda v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal proti v odvolacom konaní neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď na rozdiel od súdu prvej inštancie už v odvolacom konaní nevidel dôvod pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania žalovanej pre dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré v štádiu odvolacieho konania nezistil, keď výrok ohľadom náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie pre chýbajúce odvolanie žalovanej nemohol preskúmať.

20. V danej veci žalobca v podanej žalobe zo dňa 28.01.2022 označenej ako „vyporiadanie majetku po rozvode“ poukazoval na okolnosti uzatvorenia a rozvedenia jeho manželstva so žalovanou, na predmet vyporiadania - nehnuteľnosti v kat. úz. Q. J., v tejto dobe už predané žalovanou s jeho vedomím za sumu 140.000 eur, keď k ich dohode na vyporiadaní po predaji neprišlo, na základe čoho požadoval, aby mu žalovaná vyplatila polovičnú sumu z predaja nehnuteľnosti do 7 dní, keď zároveň navrhol, aby sa riešila otázka určenia trvalého bydliska ich spoločnej dcéry A. P.. Prvoinštančný súd predvolal žalobcu na výsluch dňa 24.02.2022, na ktorom žalobca poukázal na to, že so žalovanou mali zrušené BSM (bezpodielové spoluvlastníctvo manželov) z dôvodu, že úver a hypotéku by im banka spoločne nedala, preto hypotekárny úver bol na žalovanú a z tohto sa predmetná nehnuteľnosť postavila, avšak tento úver splácali spoločne a po predaji domu v roku 2021 (žalovaná zapísaná ako jeho výlučný vlastník tento predala s tým, že) boli dohodnutí, že po vyplatení zostatku hypotéky (z kúpnej ceny) polovicu zo zostatku (kúpnej ceny) dostane, ktorú dohodu však ona nedodržala a môže ísť o sumu 25.000 až 30.000 eur. Predmetom jeho žaloby je vlastne to, aby mu žalovaná túto sumu zaplatila, pretože o nadobudnutie domu sa pričínil výlučne on, všetko platil, vybavoval a riešil. Žalovaná vo svojom prvom vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 05.05.2022 označila podanú žalobu za nedôvodnú, keď poukázala, že bola výlučnou vlastníčkou predávaných nehnuteľností a to kúpou pozemku a výstavbou rodinného domu síce počas existencie manželstva, avšak po zrušení BSM za trvania ich manželstva, keď výstavbu rodinného domu realizovala z dvoch označených úverov zo dňa 26.10.2016 a 12.09.2018, na získanie ktorých finančných prostriedkov ako aj na ich splácaní sa žalovaný nepodieľal, a pokiaľ aj nejaký materiál na realizáciu stavby nakupoval, podstatné bolo to, že tak činil z jej finančných prostriedkov získaných z úverov, teda výstavba domu bola realizovaná výlučne z jej finančných prostriedkov z úverov, keď tieto úvery taktiež splácala z výlučných finančných prostriedkov, pretože žalobca v tom čase príjem žiaden nemal. Kúpna cena bola 132.000 eur a ona výslovne nesúhlasí s tým, že medzi nimi existovala dohoda, že mu z kúpnej ceny po vyplatení úverov vyplatí sumu 25.000 až 30.000 eur, teda takúto dohodu medzi sebou nikdy neuzatvorili a na uzatvorenie takejto dohody neexistoval žiaden racionálny dôvod, keď ona nemá po popretí skutkových tvrdení žalobcu žiadnu dôkaznú povinnosť preukázania neexistencie dohody. Odmietla teda to, že o nadobudnutie domu sa pričínil a všetko platil výlučne žalobca. Žalobca v následnom svojom vyjadrení zo dňa 20.05.2022 poukázal na to, že ak bola dohoda ústna, neznamená to, že neexistovala, nakoľko dohoda v písomnej forme zákonom vyžadovaná nebola, že dôvodom stanovenia kúpnej ceny 500 eur za pozemok pri jeho kúpe žalovanou od jeho rodičov bola skutočnosť, že sa táto kúpna cena znížila po zápočte jeho pôžičiek otcovi, ktoré v tom čase vrátené neboli, keď je zároveň zrejmé, že napriek jeho neúčastníctvu na tejto zmluve on pri nej konal v prospech svojej rodiny (so žalovanou), že okrem prostriedkov z úverov sa na výstavbu domu použili aj všetky jeho vtedajšie úspory ako aj menšia pôžička od jeho rodičov, keď výška úverov na postavenie a zariadenie domu nestačila, keď tiež, ak by sa na jeho stavbe nepodieľal sám (osobne), tak by ho postaviť možné nebolo, keď zároveň za čas strávený na stavbe ich spoločného domu by on mohol vo svojej práci získať za to potrebné peniaze. Stav pokladá za nespravodlivý z dôvodu, že napriek dohode mu žalovaná

požadovanú sumu neposlala, keď na splátkach oboch úverov sa z prevažnej časti podieľal on, keď inak nepopiera, že vzhľadom k svojpomocnej výstavbe rodinného domu boli v jeho príjmoch výkyvy, avšak žalovaná krátko po získaní úverov a započatí výstavby domu po ich vzájomnej dohode prestala pracovať a je zrejme, že z rodičovského príspevku by úvery a vôbec náklady na fungovanie rodiny splácať sama nevedela. Svojimi úsporami a hlavne svojimi príjmami sa tak podieľal na nadobudnutí majetku po zrušení BSM prináležiaceho žalovanej, teda mal zásadný podiel na tom, aby sa ona stala vlastníčkou ním svojpomocne postavenej domovej nehnuteľnosti, pod ktorou pozemok kúpila neobvykle výhodne od jeho rodičov. Po následnom vyjadrení žalovanej zo dňa 11.06.2022 k uvedenému vyjadreniu žalobcu zo dňa 20.05.2022 súd prvej inštancie dňa 27.06.2022 uskutočnil predbežné prejednanie sporu, na ktorom žalobca zotrval na svojich tvrdeniach k spôsobu výstavby domu a jeho financovaní, keď uviedol, že vedel o tom, že investuje do majetku, ktorého ako vlastník zapísaný nebol, keď na tom, že mu žalovaná zaplatí polovicu rozdielu (medzi kúpnu cenou a zostatkami úverov) sa dohodli 4 - 5 mesiacov pred predajom nehnuteľností, keď boli dohodnutí, že dom sa predá za 140.000 eur, ale ku kúpnej cene sa vyjadriť nevie. Má nárok na požadované peniaze, ktoré mu žalovaná dlží, aspoň 10 krát mu povedala, že mu ich dá, dokonca raz poslala screenshot o platbe 5.000 eur, ale nič mu neprišlo. Žalovaná uviedla, že cena pozemku bola stanovená s ohľadom na predaj v rámci rodiny, že nespochybňuje, že žalobca robil na stavbe domu po jeho započatí v roku 2016 po tom, ako si zobrala úver, kvôli čomu do práce nechodil a nemal stály príjem (to bolo príčinou rozvratu manželstva), avšak vládala výdavky na splácanie úverov platiť. Dom predala za 132.000 eur, žalobca zo zálohy 2.000 eur od kupujúcich dostal 1.000 eur a podľa jej názoru nárok na zaplatenie žiadnych peňazí žalobca nemá, pretože v dome býval fakticky zadarmo, aj po rozvode manželstva, keď ona z domu odišla, keď náklady spojené s užívaním domu a s úvermi napriek výlučnému užívaniu domu neplatil a ona sama si bola nútená platiť podnájom. Pri vyplatení domu dostal žalobca 5.000 eur a preto nemá nárok na zaplatenie celej (požadovanej) sumy. Žalobca následne poprel vyjadrenie žalovanej o tom, že by mu žalovaná niečo zaplatila a uviedol, že on môže vystaviť faktúru za ním vykonané práce, keď aj znaleckým posudkom vie preukázať, že by išlo o sumu cca 40.000 až 50.000 eur, avšak bol by ochotný akceptovať od žalovanej aj zaplatenie sumy (len) 5.000 eur, na základe čoho potom súd určil deň pojednávania sporu dňa 12.09.2022, keď po svojom názore v zmysle ust. § 171 ods. 2 CSP v predmete sporu poučil strany sporu o tom, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania môžu označiť spolu s rozhodujúcimi skutočnosťami na preukázanie svojich tvrdení a obrany do 31. augusta 2022. Žalobca v určenej lehote (08.08.2022) predložil listiny - krycí list rozpočtu + rekapituláciu rozpočtu + rozpočet, ku ktorým uviedol, že ide o rozpočet práce, ktorú on vykonal na stavbe rodinného domu vo vlastníctve žalovanej v celkovej sume 45.912,31 eura, keď rovnako žalovaná v určenej lehote (26.08.2022) predložila faktúry za vykonané práce na rodinnom dome z roku 2019 uplatnené v jej daňovom priznaní za rok 2021 od vystaviteľa J. príjmové doklady od uvedenej osoby ohľadom ich zaplatenia a tiež (okrem kúpnej zmluvy predloženej už pri predbežnom prejednaní sporu) listinné dôkazy ohľadom výberu hotovosti pre žalobcu, keď v tomto podaní vzniesla tiež námietku zmätočnosti žaloby žalobcu a hmotnoprávnu námietku podľa § 152 CSP, resp. námietku premlčania všetkých finančných nárokov žalobcu, pričom tiež poukázala na to, že je nelogické, aby žalobcom vykonané práce na jej dome tento počas trvania manželstva a ich spolužitia vykonával za odplatu, keď ich rozsah a výšku odplaty spochybňuje pre nepreukázanie a popiera existenciu akejkoľvek dohody o vyplatení žalobcu po predaji domu, teda že akékoľvek nároky žalobcu ohľadom ním tvrdených investícií finančných prostriedkov do jej výlučného majetku popiera. Žalobca pred pojednávaním predložil svoje vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej (datované 12.09.2022), v ktorom poukázal na to, že po rozvode so žalovanou sa ústne dohodli (a potvrdili aj sms správami) na vyplatení požadovanej sumy, keď dom nestaval s tým, aby po jeho dostavaní ho žalovaná za vykonanú prácu vyplatila, teda jeho finančný nárok vznikol po tom, čo sa rozviedli a ona predala predmetný rodinný dom, avšak jeho nevyplatila. V závere tohto podania však udáva dohodu so žalovanou počas rozvodu, keď tiež popiera premlčanie jeho nárokov. Na pojednávaní 12.09.2022 na otázku súdu žalobca uviedol, že zaplatenia sumy 25.000 eur sa domáha z dôvodu, že na dome žalovanej vykonával práce v takejto hodnote, práce začal vykonávať na jeseň 2016 a skončil v apríli 2017, kedy sa nasťahovali a potom stále ešte niečo robili na dome (oplotenie, fasáda), keď týchto prác sa týkajú ním predložené listinné dôkazy a z týchto vyplýva cena prác 45.912,31 eura, z ktorých však požaduje zaplatiť iba 25.000 eur, keď vyplatenie mu súm 5.000 a 1.000 eur žalovanou popiera. So žalovanou sa dohodli pred rozvodom, nikto pri nich nebol a ani s rodinou sa o tom nebavili, rodina to vedela od neho. V záverečnom návrhu uviedol, že chce, aby súd rozhodol, aby mu žalovaná (exmanželka) vyplatila 25.000 eur za práce na rodinnom dome. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že zaplatenie 5.000 a 1.000 eur žalobcovi predstavovalo z jej strany prejav dobrej vôle, že medzi nimi nemala aká dohoda o predaji domu do roku 2021 existovať, keďže zámer predat' dom neexistoval pre záujem žalobcu ho odkúpiť, pričom od podania návrhu na rozvod medzi nimi komunikácia žiadna

nebola a dohoda existovať ani nemohla s poukazom na predchádzajúce vyjadrenia oboch strán. Okrem sms iný dôkaz o vyplatení označených súm žalobcovi nemá a z opatrnosti proti nároku žalobcu bez právneho dôvodu vznáša námietku premlčania v celom rozsahu. Nakoniec žalobca v podanom odvolaní uvádza, že podanou žalobou chcel dosiahnuť, aby súd rozhodol o jeho nároku voči žalovanej na základe ústnej dohody pri rozvoze manželstva, poukazujúc i na okolnosti nadobudnutia pozemku žalovanou a žalovanou neskôr (v spore) potvrdenou skutočnosťou, že predmetný dom svojpomocne staval, keď až nakoniec tvrdila, že tento dom on nestaval a že stavbu realizoval J. S. V-W., o čom však nie je dôvod sa domnievať, že tomu tak bolo, keď táto skutočnosť je tiež predmetom vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní, teda že o jeho nároku sa dohodli a k jeho preukázaniu súd dôkazy posúdil nesprávne a nedostatočne, keď zjavný rozpor mohol riešiť ďalším zisťovaním a predvolaním pána S. a O. a teda súd nezvládol - nedbal na zrejmé rozpory a vyhodnotenie dôkazov. Napriek jeho záujmu dom odkúpiť medzi nimi trvala dohoda, že dom sa po rozvoze predá, vyplatia sa úvery a peniaze sa rozdelia na polovicu.

21. Posudzujúc závery súdu prvej inštancie z napadnutého rozhodnutia s ohľadom na uvedené a s ohľadom na odvolacie dôvody žalobcu dospel odvolací súd k záveru, že odvolacie dôvody sú nespôsobilé pre zmenu napadnutého rozhodnutia a toto je potrebné ako vecne správne potvrdiť, keď odvolací súd sa v celom rozsahu - s výnimkou len počítania počiatku omeškania od právoplatnosti rozvodu strán sporu (§ 114 OZ) namiesto prerušenia ich spolužitia, stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie, preto sa v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie ich správnosti a opakovať ich nebude (keďže rozhodnutia tvoria spolu jeden celok). V prípade nadobudnutia majetku niektorým z manželov - počas manželstva ale pri zrušenom BSM za jeho trvania - do výlučného vlastníctva (žalobca toto nerozporoval) neplatí, (neplatí) nárok manžela na vlastníctvo k majetku druhého (majetok nadobúdajúceho) manžela (popieral by zmysel zrušenia BSM), ani pri finančnom spolupodielaní sa druhého (majetok nenadobúdajúceho) manžela (z jeho financií získaných pred i počas manželstva), a tiež ani nárok - právo na polovicu hodnoty tohto majetku (podľa zásady o spoločnej a rovnakej účasti na nadobudnutom majetku - platnej pre vyporiadanie majetku nadobudnutého v režime BSM), ale len právo (nárok) na vydanie (vrátenie) prípadných svojich finančných investícií investovaných do výlučného majetku druhého manžela. Pre rozhodnutie o nároku žalobcu je tak podstatné to, že v jeho prospech možno započítať len finančné investície z jeho výlučného majetku na zakupovaný materiál pri stavbe a na splácanie úverov, teda nemožno prihliadnuť na hodnotu jeho práce (a práce členov jeho rodiny) vynaloženú pri výstavbe rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej, keďže v prípade vykonávania prác išlo o tzv. rodinnú úsluhu v zmysle ust. § 18 Zákona o rodine aj s ohľadom na manželské spolužitie a na ich spoločné užívanie domu na bývanie, teda jeho osobná práca nespôsobila žiadne právne následky a nezaložila žiaden právny vzťah, v zmysle ktorého by sa žalobca mohol domáhať zo strany žalovanej aj zaplataenia uvedenej práce (jeho a jeho rodiny), resp. zohľadnenia hodnoty tejto práce pri rozhodovaní o predmetnom nároku (obdobne i rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/205/2020 z 24.02.2021). Ohľadom splácania úverov tiež treba uviesť, že podstatné je to, koho boli peniaze vo výlučnom vlastníctve a nie teda to, kto reálne tieto peniaze na bankový účet úverov vložil, teda bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že peniaze, o ktorých tvrdil, že ich ako výlučné jeho vlastníctvo vložil na účty úverov, že nimi disponoval a že tieto patrili do jeho výlučného vlastníctva. Zo strany žalobcu navyše rozsah ním skutočne vykonávaných prác a vynaložených finančných prostriedkov z jeho výlučného majetku na zakúpenie materiálu ostal nepreukázaný - pre obranu žalovanej a chýbajúce procesné návrhy žalobcu k dokazovaniu. Žalobca tiež svoje peňažné investície do zakupovaného materiálu pri výstavbe domu, resp. do splácania jednotlivých úverov skutkovo - položkovite nešpecifikoval, nedokazoval a nepreukázal, v dôsledku čoho potom svoj nárok čo do jeho skutkového základu - vymedzenia a ani jeho výšky nepreukázal. Žalobca rovnako nepreukázal obsah tvrdenej uzatvorenej ústnej dohody pred/pri/po rozvoze ohľadom riešenia jeho nárokov po prípadnom predaji predmetného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Pri nadobudnutí pozemku žalovanou kúpnu zmluvou nie od žalobcu ale od jeho rodičov nemožno ani (s ohľadom na kúpnu cenu) konštatovať prínos žalobcu k nadobudnutiu tohto pozemku, s ohľadom na udávaný zápočet jeho pôžičky voči otcovi do kúpnej ceny. Predbežné nesprávne posúdenie uplatňovaného nároku ako premlčaného zo strany súdu vzhľadom na jeho konečný záver o nepremlčaní pohľadávky vplyv na správnosť rozhodnutia v spore nemalo. Posúdenie dokladov predložených žalovanou k výstavbe domu od osoby J. s ohľadom na nedostatok skutkových tvrdení žalobcu k základu a výške jeho nároku (uvedené vyššie) bolo pre rozhodnutie v spore potom nepodstatné, rovnako ako prípadný výsledok vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní vo vzťahu k týmto listinám. Pokiaľ žalobca poukazuje na dohodu o jeho nároku počas rozvodu s jej potvrdením aj sms správami, potom rovnako uvedená skutočnosť - potvrdenia okolností sms

správami platí aj pre tvrdenie žalovanej o tom, že žalobcovi sumu 5.000 eur zaplatila v obchodnom centre bezprostredne po výbere tejto sumy z banky. Nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie bez procesných návrhov strán sporu iniciatívne odstraňovať i zjavné rozpory medzi tvrdeniami strán sporu, nakoľko uvedeným iniciatívnym a svojvoľným konaním by súd stratil nestrannosť v spore a porušil princíp rovnosti strán sporu, pretože takéto dokazovanie by bolo vždy na prospech niektorej sporovej strany. V prípade neodstránenia rozporov platí zásada, že sporová strana, ktorá niečo tvrdila, avšak vykonaným dokazovaním nepreukázala - teda rozpory po vyjadrení protistrany odstránené neboli, znáša dôsledky nepreukázania svojho tvrdenia, teda neúspechu procesnej obrany či procesného útoku. Podľa odvolacieho súdu žalobca v konaní vykonanými dôkaznými prostriedkami nepreukázal dohodu strán sporu ohľadom vyporiadania zisku z predaja predmetného domu a nepreukázal ani výšku svojich peňažných investícií zo svojho výlučného majetku na zakúpenie materiálu pri výstavbe rodinného domu, resp. pri splácaní úverov (vzatých si výlučne žalovanou), teda nepreukázal, že by mu v konečnom dôsledku prináležalo viac ako to, čo žalovaná ako plnenie v prospech žalobcu ňou označené ako z vlastnej iniciatívy zaplatila. Vychádzajúc zo zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd nemal nárok žalobcu za preukázaný - dôvodný zo žiadneho právneho dôvodu a preto zamietajúci rozsudok ako vecne správny potvrdil.

22. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).